

N:o 70.

Af herr **O. W. Redelius**, om ändrade bestämmelser rörande användningen af afkastningen af skog å ecklesiastika boställen.

Enligt Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket den 29 juni 1866 är ordnad hushållning nu antagligen införd å samtliga ecklesiastika boställsskogar, och hushållningsplaner i vederbörlig ordning fastställda, och verkningarne böra nu begynna visa sig. Enligt nämnda förordning, jemförd med kongl. brefvet den 31 mars 1876, skall i första rummet boställshafvarens årliga behof af skogsfång och bete, såvidt möjligt är, tillfredsställas. Sedan ega socknemän njuta nödigt timmer och virke, när de skola kyrka eller prestgård bygga eller bättra. Öfverstiger boställes skog dessa behof, fördelas »behållna» afkastningen i *ordinarie* och *extra*. Såsom *extra* eller tillfällig anses: a) behållningen af det virke, som vid skogsindelningen fälles i mättings- eller skifteslinierna; b) den besparade öfveråriga och skadade skog, som endast står till försämring och som vid hushållningsplanens införande fälles för att bereda rum för återväxt; c) vindfäld och eldskadad skog. Detta kallas berednings- och rensningshygge. Och dess afkastning går helt och odelad till de ecklesiastika boställes skogsfond. Såsom *ordinarie* afkastning anses den, som uppstår å de särskilda årshyggena enligt trakt-huggningsplanen utöfver husbehofvet. Denna *ordinarie* afkastning kan åter delas emellan boställshafvaren, som kan erhålla intill hälften, och presterskapets löneregleringsfond, som bekommer det öfriga, i fall boställs-

hafvaren får något, men i annat fall alltsammans. Nu kan så tyckas, att större delen af den behållna afkastningen skulle komma att hänföras till den ordinarie och endast en mindre del till den mera tillfälliga eller extra afkastningen. Men det kan blifva alldeles tvärtom. Den s. k. ordinarie behållna afkastningen af ett boställes skog *kan* under en längre följd af år blifva alls ingen, men den s. k. extra kan uppgå till rätt aktningvärda belopp. Det beror helt och hållet på *tillämpningen* af ofvannämnda mom. b). Denna kan ske så, att den fullvuxna och mogna skogen gång efter annan undanhugges under benämningen »beredningshygge», så att helt ringa återstår för årshygget, som då ingen »*behållen*» afkastning lemnar, men knappt till husbehofvet, och någon gång icke ens det. Om så skedde i större utsträckning, så kunde försäljningsmedlen från de ecklesiastika boställsskogarne inflyta helt ringa till löneregleringsfonden, men jmförelsevis rikligt till skogsfonden. Beloppen vexla dock efter sakens natur rätt betydligt år efter annat. Så t. ex. inflöto år 1886 dylika medel till löneregleringsfonden till belopp af 78,777 kr. 95 öre, men till ecklesiastika bostälernas skogsfond 85,105 kronor 32 öre. Den sistnämnda fonden, som vid 1886 års slut uppgick till 562,165 kronor 70 öre, har få och tillfälliga utgifter att bestrida. Löneregleringsfonden åter, som vid nyssnämnda tid utgjorde 1,238,058 kr. 99 öre, har jmförelsevis stora, årliga och ständiga utgifter och förmår ej på grund af bristande tillgångar tillfredsställa alla de billiga anspråk, som ställas på densamma. Det finnes ännu sådana, som icke kunnat erhålla en välbehöflig och tillämnad löneförbättring. Det finnes ännu komministrar och kapellpredikanter så svagt aflönade, att deras *sammanlagda* löneinkomster icke uppgå till ett tusen kronor om året. Möjlighet till någon, om än ringa, löneförbättring t. ex. *intill högst 1,200 kronor om året*, till dess nya löneregleringen tillämpas, skulle kunna beredas derigenom att löneregleringsfonden förstärktes med skogsfonden, utan att dermed sammanblandas. Finnes blott tillgång i löneregleringsfonden, så eger Kongl. Maj:t att, efter vederbörandes hörande, derom förordna. Och då för dylikt ändamål afsedda medel finnas uti förhandenvarande tillgångar uti oftanämnda de ecklesiastika bostälernas skogsfond, synes saken ej behöfva möta några oöfverstigliga svårigheter, utan kunna hjälpas genom en enkel »*omföring*» så, att den s. k. skogsfonden lägges till löneregleringsfonden till dess förstärkande, och båda fonderna på samma sätt förvaltas och enligt samma grunder disponeras. Jag ber därför få hemställa,

att Riksdagen för sin del behagade besluta, att de ecklesiastika boställesnas skogsfond *omföres* till presterskapets lönereglerngsfond och der särskildt bokföres och enligt samma grunder disponeras, för ändamål bland annat att bereda möjlighet till tillfällig löneförbättring, till dess nya lönereglerngen tillämpas, åt så svagt aflönade komministrar och kapellpredikanter, att sammanlagda lönebeloppet, här afsedda tillägg inbegripet, ej uppgår till mer än 1,200 kronor om året.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1888.

O. W. Redelius.

N:o 71.

Af herrar **J. A. Andreason och M. Andersson** i *Stigen*,
om ändrad lydelse af 2 § utsökningslagen.

Uti § 2 utsökningslagen är stadgadt: »utmättningsman å landet är kronofogde, hvar inom sitt tjänstgöringsområde», med skyldighet att verkställa domar m. m. samt uti § 3 »att kronofogde eger att i visst fall i sitt ställe sätta länsman eller annan man, som af konungens befallningshafvande antagen är». Då kronofogdarne i allmänhet hafva ganska vidsträckta tjänstgöringsområden, kunnå de icke gerna medhinna att verkställa alla inkommande domar och utslag, utan öfverlemna detta ofta nog åt länsmännen; och då så är, beklagar sig allmänheten deröfver, att man